

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-5070/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Vedrani Kufrin, u parničnom predmetu tužitelja Jlenka Crnjaka, Zagreb, Gorjanovićeve ulica 15, OIB: 48928589725, zastupanog po punomoćnici Patriciji Đurić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupanog po punomoćnici zastupane po punomoćnici Margiti Kiš Kapetanović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija j.t.d. u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 1. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnice tuženika Pie Gaje Baučić, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija j.t.d. u Zagrebu, a po objavi presude dana 30. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Jlenku Crnjaku, Zagreb, Gorjanovićeve ulica 15, OIB: 48928589725, isplati iznos od 6.804,70 EUR sa zateznim kamatama tekućim

- na iznos 41,56 EUR od 11.11.2007. godine do isplate
- na iznos 41,54 EUR od 11.12.2007. godine do isplate
- na iznos 41,53 EUR od 11.1.2008. godine do isplate
- na iznos 41,52 EUR od 11.2.2008. godine do isplate
- na iznos 143,40 EUR od 11.3.2008. godine do isplate
- na iznos 143,37 EUR od 11.4.2008. godine do isplate
- na iznos 143,33 EUR od 11.5.2008. godine do isplate
- na iznos 143,29 EUR od 11.6.2008. godine do isplate
- na iznos 143,26 EUR od 11.7.2008. godine do isplate
- na iznos 143,22 EUR od 11.8.2008. godine do isplate
- na iznos 143,17 EUR od 11.9.2008. godine do isplate
- na iznos 143,13 EUR od 11.10.2008. godine do isplate
- na iznos 143,09 EUR od 11.11.2008. godine do isplate
- na iznos 143,04 EUR od 11.12.2008. godine do isplate
- na iznos 142,99 EUR od 11.1.2009. godine do isplate
- na iznos 142,95 EUR od 11.2.2009. godine do isplate
- na iznos 142,89 EUR od 11.3.2009. godine do isplate
- na iznos 142,84 EUR od 11.4.2009. godine do isplate
- na iznos 142,79 EUR od 11.5.2009. godine do isplate
- na iznos 142,73 EUR od 11.6.2009. godine do isplate
- na iznos 142,68 EUR od 11.7.2009. godine do isplate
- na iznos 261,50 EUR od 11.8.2009. godine do isplate
- na iznos 261,43 EUR od 11.9.2009. godine do isplate
- na iznos 261,35 EUR od 11.10.2009. godine do isplate

- na iznos 261,28 EUR od 11.11.2009. godine do isplate
- na iznos 261,19 EUR od 11.12.2009. godine do isplate
- na iznos 261,11 EUR od 11.1.2010. godine do isplate
- na iznos 261,03 EUR od 11.2.2010. godine do isplate
- na iznos 260,94 EUR od 11.3.2010. godine do isplate
- na iznos 260,84 EUR od 11.4.2010. godine do isplate
- na iznos 260,75 EUR od 11.5.2010. godine do isplate
- na iznos 228,16 EUR od 11.6.2010. godine do isplate
- na iznos 228,06 EUR od 11.7.2010. godine do isplate
- na iznos 227,96 EUR od 11.8.2010. godine do isplate
- na iznos 227,86 EUR od 11.9.2010. godine do isplate
- na iznos 227,75 EUR od 11.10.2010. godine do isplate
- na iznos 227,64 EUR od 11.11.2010. godine do isplate
- na iznos 227,53 EUR od 11.12.2010. godine do isplate

po stopi koja je za razdoblje do 31. prosinca 2007. propisana čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. sa sjedištem u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužitelju Jelenko Crnjak iz Zagreba, Gorjanovićeve ulica 15, OIB: 48928589725, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.062,20 EUR sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 30. srpnja 2026. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 250,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 30. srpnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom 8. kolovoza 2007. sklopio Ugovor o kreditu broj 3210484773/07 na iznos od 1.239.000,00 kuna. U čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu ugovorena je promjenjiva kamatna stopa i to u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem odluke o kamatnim stopama tuženika te je ona na dan sklapanja Ugovora o kreditu iznosila 5,90 %. Kredit je u cijelosti prijevremeno otplaćen 22. studenog 2016. Tužitelj je naslovnom sudu dana 2. siječnja 2018. podnio tužbu radi utvrđenja i isplate stečenog bez osnove temeljem ništetnih odredaba Ugovora o kreditu, a koji postupak se vodio pod brojem P-4/2018. U tužbi je tužitelj postavio deklaratorni zahtjev na utvrđenje ništetnima odredbe o tzv. jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi te je kondemnatornim zahtjevom zahtijevao isplatu preplaćenih iznosa s te osnove. Presudom naslovnog suda posl. br. P-4/2018-34 od 8. travnja 2022. utvrđuje se ništetnim dio odredbe čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena tzv. promjenjiva kamatna stopa te se tužitelju dosuđuje iznos od 84.530,89 kn sa zakonskim zateznim kamatama na anuitete od siječnja 2011. pa do studenoga 2016. Također je naloženo tuženiku da tužitelju naknadi troškove postupka. Postupajući po žalbi tuženika, Županijski sud u Zagrebu je presudom posl. br. GŽ 2031/2022-2 od 17. siječnja 2023. istu odbio te u bitnom potvrdio gore spomenutu presudu naslovnog suda, čime je ona postala pravomoćna. Tužitelj ovom tužbom utužuje anuitete koje nije obuhvatio u ranijem postupku posl. br. P-4/2018, odnosno ovom tužbom zahtjeva restituciju s osnove pravomoćno utvrđene ništetnom odredbe Ugovora o kreditu o tzv. jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi i to za anuitete od studenog 2007. godine do prosinca 2010. Traži da mu tuženik vrati iznose koje je primio na temelju ništetnih odredaba sukladno čl. 323. st. 1. ZOO (povrat u prijašnje stanje) uz primjenu pravila o stjecanju bez osnove čl. 1111. – 1117. ZOO te posljedično tomu isplatiti tužitelju iznose preplaćenih kamata uvećane za zakonske zatezne kamate. Tužitelj je sukladno nalazu i mišljenju vještaka iz predmeta posl. br. P-4/2018 utvrdio da nije utužen iznos od 6.804,70 EUR / 51.270,05 HRK. Tužitelj stoga predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužitelju isplati iznos od 6.804,70 EUR sa zateznim kamatama na pojedine iznose uz naknadu troškova parničnog postupka sa zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava istaknuti tužbeni zahtjev kao neosnovan u pogledu pravne osnove, visine, izračuna, kao i razloge kojima je tužitelj obrazložio svoju tužbu u ovom sporu. U ovom sporu se radi o kreditu u HRK pa se na navodnu tužiteljevu tražbinu ne primjenjuje pravno shvaćanje izloženo u kolektivnim presudama „Potrošač“. Tuženik ističe prigovor zastare u odnosu na sve iznose dospjele prije 26. kolovoza 2019. odnosno 26. kolovoza 2021., s obzirom da tužitelj ističe kako potražuje isplatu iznosa i s osnove naknade štete. U konkretnom slučaju, radi se o kreditu u iznosu višem od 1.000.000,00 kn. Stoga se na kredit tužitelja ne primjenjuje Zakon o potrošačkom kreditiranju (čl. 3. st. 1. tč. a. tog Zakona), a ujedno se tužitelj neosnovano poziva na presude iz kolektivne zaštite potrošača kako u pogledu tamošnjih utvrđenja, tako i u pogledu tijeka i prekida zastare budući se radi o HRK kreditu. Tuženik ističe prigovor presuđene stvari obzirom da je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. GŽ-2031/2022-2 („Drugostupanjska presuda“) u potpunosti riješen odnos između ovdje stranka te tužitelj nakon pravomoćnosti navedene presude ne može imati više nikakvih potraživanja prema tuženiku s osnove promjenjive kamatne stope. Ističe kako se iznosi koje tužitelj potražuje u ovom postupku odnose na razdoblje od

studenog 2007. do prosinca 2010., koje je vještak iskazao u ovosudnom predmetu P-4/18 te je tužitelj mogao u navedenom postupku (P-4/2018) potraživati iznose koje sada (nakon pravomoćnosti presude) potražuje u ovom postupku. Za to nije bilo nikakve zapreke. Štoviše, u predmetu P-4/18 raspravljalo se o spojenim spisima P-6318/19 i P-4/18 koji su obuhvaćali različita razdoblja. Tužitelj razdoblje od studenog 2007. do prosinca 2010. nije uključio u svoj tužbeni zahtjev u predmetu P-4/18, iako je te iznose vještak izračunao u nalazu i mišljenju. Tužitelj je takve iznose mogao uključiti u svoj tužbeni zahtjev, no iste je odlučio ne utužiti te je o njegovu zahtjevu pravomoćno odlučeno. Stoga, nema osnove da takve iznose iznova potražuje u ovom postupku jer je to propustio učiniti kada je mogao. Uostalom takvi iznosi zastarjeli su još i prije podnošenja tužbe u ovosudnom predmetu P-4/18, a svakako su zastarjeli prije podnošenja ove tužbe. Kamatna stope se nakon 1.1.2013. određuje primjenom fiksnog i varijabilnog dijela. Prije navedenog datuma, svaka promjena kamatne stope učinjena je u skladu sa zakonom i ugovorom. Odredbom članka 2. st. 1. Ugovora o kreditu navedeno je kako će kamatna stopa biti obračunavana sukladno važećoj Odluci o kamatnim stopama Kreditora, a u skladu sa promjenama tržišnih uvjeta. Dakle, banka se obvezala kako će Odluku o kamatnim stopama, odnosno kamatnu stopu, mijenjati u skladu s promjenom tržišnih uvjeta. Tužitelj nije dokazao da je potrošač niti da su se sredstva kredita koristila isključivo za potrošačke svrhe. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu (stranica 7-13 spisa), u presliku pregleda prometa po karticama kredita (stranica 14-26 spisa), u podatke o kreditu (stranica 27 spisa), u Opće uvjete promjene kamatnih stopa tuženika u poslovanju s domaćim i stranim fizičkim osobama (stranica 54-55, 61-66 spisa), u Opće uvjete poslovanja (stranica 56-60 spisa), proveo financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz DARFIN d.o.o. (list 128-134 spisa), proveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke (list 156-157 spisa) i izvršio uvid u priklopljeni spis ovog suda poslovni broj P-4/18.

4. Među strankama nije sporno da su tužitelj, kao korisnik kredita, i tuženik, kao kreditor, zaključili navedeni Ugovor o kreditu, kojim je tuženik odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju kredit u iznosu od 1.239.000,00 kuna, s rokom otplate od 23 godine te uz redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po Ugovoru promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika, a koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 5,90 % (čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu). Isto tako nije sporno da su stranke ugovorile da će tužitelj otplaćivati kredit u mjesečnim anuitetima u kunama te da je u slučaju izmjene redovne kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama kreditora tužitelj pristao da tuženik povisi ili snizi iznos anuiteta i obvezao se plaćati tako izmijenjene anuitete (čl. 7. st. 2. Ugovora o kreditu). Također nije sporno da je tuženik tijekom otplate kredita u više navrata mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, zbog čega je došlo do razlike u kamatama sadržanima u mjesečnim anuitetima. Nije sporno niti da je pravomoćnom presudom ovog suda Sporno je li ništetna odredba čl. 7. st. 2. Ugovora o kreditu kojom je ugovorena promjenjiva kamatna stopa te pravo tuženika mijenjati kamatnu stopu i time povećavati mjesečne anuitete pa su stoga sporni kako osnova, tako i visina tužbenog zahtjeva. Također je sporno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara. Sporno je i da li se radi o presuđenoj stvari.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03,

84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP), sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Vezano za tvrdnje tuženika da se na navodnu tražbinu tužitelja ne primjenjuju pravna shvaćanja izražena u kolektivnim presudama „Potrošač“ valja ukazati kako su te tvrdnje neosnovane, budući da se tužitelj u ovom postupku uopće ne poziva na utvrđenja iz presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. nego se poziva na relevantne odredbe Zakona o obveznim odnosima i Zakona o zaštiti potrošača. Ukazuje se kako se doista presuda iz potrošačkog spora ne može primijeniti u konkretnoj situaciji jer se radi o kunskom kreditu, no međutim, ništetnost ugovornih odredbi potrebno je cijeliti prema okolnostima svakog pojedinog slučaja pa je tako učinjeno i u ovom konkretnom slučaju.

7. Pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj 50 P-4/18-34 od 8. travnja 2022. utvrđeno je da je ništetan dio odredbe čl. 2. st. 2. Ugovora o namjenskom kreditu od 8. kolovoza 2007. godine broj 3210484773/07, broj kreditne partije: 7103766748, potvrđen od javnog bilježnika Renate Kutija Kušpilić iz Zagreba, pod brojem OV-2149072007 dana 10. kolovoza 2007. godine sklopljenog između tužitelja Jelenko Crnjak, Gorjanovićeve ulica 15, Zagreb, OIB: 48928589725, kao korisnika kredita, Mirjane Pavlek, Anđele Horvat 6A, Zagreb, OIB: 85957285461, kao založnog dužnika i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, kao kreditora, koji dio odredbe glasi: čl. 2. st. 2. "...promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. ..." (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju isplati iznos od 84.530,89 kn sa zateznim kamatama na pojedine iznose. No unatoč sadržaju navedene presude (točka I. izreke), opreza radi, u odnosu na sporne okolnosti informiranja tužitelja i pregovaranja oko sadržaja sporne odredbe kredita sud je saslušao tužitelja.

7.1. Tužitelj je iskazao kako je 2007. kod tužene banke ishodio Ugovor o kreditu radi kupnje stana u Zagrebu na adresi Gornji Bukovac 148c i to radi stanovanja njega i njegove obitelji u tom stanu, u tom stanu je živio sa obitelji od kupnje pa sve do 2016., kada je taj stan prodao i time zatvorio kredit. Kredit je ishodio u poslovnici tuženika u Vlaškoj ulici u Zagrebu. Nitko ga tom prilikom detaljno nije upozoravao na koji način će se kamatna stopa mijenjati iako je znao što znači promjenjiva kamata. Problem je nastao kada mu se rata počela povećavati, a to se dogodilo već prilikom naplate druge rate kredita.

7.2. Sud prihvaća iskaz tužitelja u cijelosti, ocjenjuje ga uvjerljivim i istinitim, budući da isti ima neposredna saznanja o odlučnim činjenicama, a sadržaj iskaza tužitelja nije ničim doveden u sumnju.

8. U vrijeme sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu na snazi je bio Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03, dalje: ZPP), koji odredbom čl. 59. propisuje kako ugovor o potrošačkom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a posebno: odredbu o iznosu zajma, odredbu o godišnjoj kamatnoj stopi i pretpostavkama pod kojima se godišnja kamatna stopa može promijeniti, odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te pretpostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti, odredbu o realnim godišnjim kamatama na zajam (efektivnoj kamatnoj stopi), odredbu o pretpostavkama pod kojima realna godišnja kamata na zajam može biti promijenjena, odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, odredbu o ukupnom trošku zajma, odredbu

o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to pretpostavka za odobrenje zajma, godišnji kamatnjak za zajam i kamatnjak za sredstva pologa ako je polog pretpostavka za odobrenje zajma, odredbu o sredstvima osiguranja plaćanja, odredbu o pretpostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu. Odredba čl. 81. st. 1. propisuje da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Nadalje, st. 2. iste odredbe propisano je kako se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Stavkom 3. iste odredbe propisano je da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Stavkom 4. iste odredbe propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Člankom 87. st. 1. ZZP propisano je kako je nepoštena ugovorna odredba ništava. Stavkom 2. iste odredbe propisano je kako ništavost pojedine odredbe ugovora ne povlači ništavost i samog ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

9. U konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15, 29/18, 126/21, 114/22;-u daljnjem tekstu: ZOO) jer je predmetni Ugovor o kreditu zaključen 8. kolovoza 2007. Odredbom čl. 269. st. 1. ZOO propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju. Stavkom 2. iste odredbe propisano je kako činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Prema odredbi čl. 272. st. 1. ZOO činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke s pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi. Stavkom 2. iste odredbe propisano je da ako ta treća osoba neće ili ne može odrediti činidbu, ugovor je ništetan. Prema odredbi čl. 270. st. 1. ZOO kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Iz provedenih dokaza, a imajući u vidu navedene zakonske odredbe, proizlazi da je predmetna ugovorna odredba kojom je propisana promjenjivost kamatne stope temeljem odredbe članka 87. stavka 1. ZZP ništeta iz slijedećih razloga. Naime, sklopljeni ugovor o kreditu ne sadrži referentnu stopu koja se primjenjuje na početnu kamatnu stopu, a niti precizan način utvrđivanja promjene kamatne stope. Povrh toga, u ugovoru nisu jasno određeni parametri za promjenu kamatne stope, a budući da ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi predstavlja odredbu unaprijed formuliranog standardnog ugovora tuženika, smatra se da se o istoj nije pojedinačno pregovaralo (čl. 81. st. 2. ZZP), a tuženik nije dokazao suprotno. Ugovorena redovna kamata sadržajno odgovara naknadi koju se korisnik kredita obvezuje platiti za korištenje iznosa novčanih sredstava odobrenih od strane kreditora (banke) na određeno vremensko razdoblje, uz obvezu vraćanja iskorištenog iznosa novca, sve u vrijeme i na način kako je to Ugovorom o kreditu i ugovoreno. Stoga odredba o takvoj kamati mora biti određena odnosno barem određiva u smislu odredbi čl. 269. st. 2. i čl. 272. st. 1. ZOO. U odredbi čl. 2. st. 2. Ugovora o kreditu ugovorena je promjenjivost kamatne stope u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama tuženika, ali time nisu jasno određeni

parametri, odnosno kriteriji pod kojima se može mijenjati kamatna stopa. Slijedom toga, utvrđeno je kako predmetna odredba Ugovora o kreditu koja se odnosi na promjenjivost kamatne stope nije bila ni određena, a niti određiva u trenutku sklapanja toga Ugovora. Osim toga, navedeni Ugovor je sklopljen bez pojedinačnog pregovaranja o takvim ugovornim odredbama, čime je tužitelj kao potrošač stavljen u neravnompravan položaj u odnosu na banku. Stoga, po ocjeni ovog suda, sporna odredbe o promjenjivosti kamatne stope predstavlja nepoštenu odredbu u smislu čl. 81. st. 1. ZZP. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Odredba predmetnog Ugovora o kreditu koja promjenu ugovorne kamate čini ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, bez da se istom istovremeno precizno odredi uvjete promjenjivosti i referentnu stopu za koju se veže promjena, uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnika, koju promjenu dužnik ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može ni provjeriti jer nema jasno definiranih uvjeta i razloga zbog kojih se kamatna stopa može mijenjati, odnosno kriteriji promjene kamatne stope nisu jasno određeni. Tužitelju je trebalo objasniti razloge promjene kamatne stope, omogućiti pojedinačno pregovaranje o tome i na taj način omogućiti istom kao potrošaču da pristane na takve odredbe. Trebalo mu je omogućiti da prigovori povećanju stope redovne kamate ili zatraži raskid ugovora. Stoga tužitelj kao potrošač nedvojbeno nije imao utjecaja na sadržaj predmetne odredbe (cijenu) pa je postupanje tuženika suprotno odredbi čl. 247. ZOO koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Takva jednostrano određena ugovorna odredba protivna je i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO jer je neizvjesna visina novčanog iznosa kojeg tužitelj mora vratiti tuženiku. Slijedom iznijetoga, sud je utvrdio da je predmetna ugovorna odredba kojom je propisana promjenjivost kamatne stope ništetna. Stoga je sporna ugovorna odredba zaista i prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača pa ista predstavlja nepoštenu odredbu u potrošačkom ugovoru u smislu naprijed navedenih odredbi ZZP. Da je predmetna odredba ništetna, utvrđeno je i pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj 50 P-4/18-34 od 8. travnja 2022.

11. Neosnovano tuženik osporava tužitelju status potrošača. Odredbom čl. 3. st. 1. ZZP propisano je da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Uvidom u Ugovor o kreditu utvrđeno da je isti namijenjen kupnji stana u Zagrebu, Gornji Bukovac 148/c, na kojoj adresi tužitelj imao prijavljeno i prebivalište od 4.9.2017. pa do 5.9.2017., a kako to proizlazi iz podataka jedinstvenog registra osoba MUP-a dostupnog putem aplikacije e. Tužitelj je isti zaključio kao fizička osoba, izvan svog zanimanja, svoje poslovne aktivnosti i poduzetničke djelatnosti. Teret dokaza da je tužitelj predmetni Ugovor o kreditu zaključio u svrhu koja je namijenjena njegovom zanimanju, odnosno njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti je na tuženiku pa kako tuženik na tu okolnost nije preložio provođenje bilo kakvih dokaza, niti takva činjenica proizlazi iz provedenih dokaza, to sud istaknuti prigovor ocjenjuje neosnovanim.

12. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. U konkretnom slučaju, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja većeg novčanog iznosa za kredit, odnosno veće kamate nego što bi ostvario da je ostala na snazi kamatna stopa koja je bila na snazi u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužitelju razliku u vidu više plaćenog iznosa s osnova kamate preko početno ugovorene kamatne stope prilikom korištenja kredita zbog ništetne ugovorne odredbe u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO.

13. Radi utvrđenja razlike između visine ugovorenih kamata određenih u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu i iznosa redovnih kamata koje su tužitelju naplaćene izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz DARFIN d.o.o. Vještak je u svom nalazu i mišljenju izračunao preplaćeni iznos kredita s osnove promjenjive kamatne stope, ukoliko se početno ugovorena kamatna stopa od 5,90 % uzme kao važeća kamatna stopa. Navedeno, s obzirom na činjenicu da su tužitelj i tuženik na dan sklapanja Ugovora o kreditu decidirano naveli da kamatna stopa iznosi upravo toliko pa se ovako utvrđena kamatna stopa ima smatrati transparentnom i jasnom, od stranaka utvrđenom (tako i u odluci VSRH Revt 249/14). Vještak je izračunao da ukupno potraživanje tužitelja temeljem promjene kamatne stope jednostranom odlukom tuženika na ime razlike obračunatih kamata primjenom ugovorene kamatne stope za utuženo razdoblje iznosi 6.804,70 EUR. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, budući da je isti stručan i objektivan, izrađen u skladu sa pravilima znanosti i vještine. Pritom se napominje kako nijedna stranka na isti nije imala primjedbi, te da u tom pravcu stranke nisu isticale daljnje dokazne prijedloge.

13.1. Dakle, upravo na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da je tužitelj zbog povišenja kamatne stope na temelju ništave ugovorne odredbe preplatio tuženiku po predmetnom Ugovoru o kreditu, osim iznosa utvrđenog naprijed navedenom presudom ovog suda i iznos od ukupno 6.804,70 EUR. Tužitelju su na taj iznos dosuđene zatezne kamate i to na pojedinačne iznose navedene u t. II. izreke ove presude tekuće od dana plaćanja svakog pojedinog iznosa tuženiku, sukladno tabeliranom prikazu koji je sastavni dio nalaza i mišljenja vještaka, a na temelju odredbe čl. 1115. ZOO, imajući u vidu da tuženik nije bio savjestan. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO.

14. Neosnovano tuženik ističe prigovor zastare. Prigovor zastare nije osnovan, budući da je člankom 328. ZOO propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu. U odnosu na zahtjev za isplatu ističe se da se radi o restitucijskom zahtjevu te je na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 30. siječnja 2020. zauzeto pravno shvaćanje broj: Su-IV-47/2020 glede zastarnog roka u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, a isti počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Dakle, imajući u vidu navedeni pravni stav Vrhovnog suda RH, proizlazi da je zastara restitucijskog zahtjeva počela teći pravomoćnošću presude ovog suda poslovni broj 50 P-4/18-34 od 8. travnja 2022. u kojoj je odlučeno o ništetnosti.

14.1. U odnosu na navode tuženika kako je tužitelj podneskom od 29. srpnja 2025. preinačio tužbeni zahtjev te po tuženiku istaknuti prigovor zastare na preinačeni dio tužbenog zahtjeva, valja napomenuti kako je tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom preinačio tužbeni zahtjev jedino glede tijeka zateznih kamata na pojedine iznose, dok je u preostalom dijelu (ukupan iznos koji tužitelj potražuje i pojedini iznosi) tužbeni zahtjev ostao nepromijenjen u odnosu na onaj iz tužbe. Prigovor zastare obrazložen je u odlomku 14. ove presude.

15. Vezano za po tuženiku istaknuti prigovor presuđene stvari, valja napomenuti kako je uvidom u priklopljeni spis ovog suda poslovni broj P-4/18 utvrđeno da je u istome donijeta pravomoćna presuda kojom je utvrđeno je da je ništetan dio odredbe čl. 2. st. 2. Ugovora o namjenskom kreditu od 8. kolovoza 2007. godine broj 3210484773/07, broj kreditne partije: 7103766748, potvrđen od javnog bilježnika Renate Kutija Kušpilić iz Zagreba, pod brojem OV-2149072007 dana 10. kolovoza 2007. godine sklopljenog između tužitelja Jelenko Crnjak, Gorjanovićeve ulica 15, Zagreb, OIB: 48928589725, kao korisnika kredita, Mirjane Pavlek, Anđele Horvat 6A, Zagreb, OIB: 85957285461, kao založnog dužnika i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, kao kreditora, koji dio odredbe glasi: čl. 2. st. 2. "...promjenjiva u skladu s promjenama tržišnih uvjeta, a temeljem Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. ..." (točka I. izreke). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku da tužitelju isplati iznos od 84.530,89 kn sa zateznim kamatama na pojedine iznose.

15.1. Odredbom čl. 333. st. 2. ZPP propisano je da prvostupanjski sud tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi je li stvar pravomoćno presuđena i ako utvrdi da je parnica među istim strankama pokrenuta o zahtjevu o kojemu je već pravomoćno odlučeno, odbacit će tužbu.

15.2. Za postojanje presuđene stvari potrebno je da se ispune tri uvjeta - da postoji identitet stranka u istoj ili obrnutoj ulozi, da postoji identitet zahtjeva i da postoji identitet činjeničnog osnova. Uspoređujući pravomoćnu presudu ovog suda poslovni broj P-4/18 sa ovopredmetnim postupkom, utvrđeno je da nije ispunjen uvjet postojanja identiteta zahtjeva budući da tužitelj u ovom postupku potražuje preplaćene iznose za anuitete koje nije obuhvatio u postupku posl. br. P-4/2018, i to za razdoblje od studenog 2007. do prosinca 2010., dok je u tom postupku nije potraživao preplaćene iznose za anuitete koji se ne odnose na navedeno razdoblje. Okolnost da tužitelj razdoblje od studenog 2007. do prosinca 2010. nije uključio u svoj tužbeni zahtjev u predmetu P-4/18, iako je te iznose vještak izračunao u nalazu i mišljenju te da je tužitelj takve iznose mogao uključiti u svoj tužbeni zahtjev te da je iste odlučio ne utužiti je irelevantana i ona ne znači da je o njegovu zahtjevu pravomoćno odlučeno. Stoga se istaknuti prigovor presuđene stvari ocjenjuje kao neosnovan.

16. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je temeljem odredbe članka 154. stavka 1. ZPP i odredbe članka 155. stavka 1. i stavka 2. ZPP. Tužitelju je priznat trošak sastavljanja tužbe u iznosu od 200,00 EUR na temelju Tbr. 7. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23 - dalje: Tarifa), trošak sastavljanja podnesaka od 12. prosinca 2024. i 29. srpnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife) za svaki navedeni podnesak, trošak zastupanja na ročištima održanim 6. veljače 2025., 11. veljače 2026. i 1. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife) za svako navedeno ročište. Priznat mu je trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9. točka 3. Tarife). Za svaku navedenu radnju tužitelju je priznat PDV po stopi od 25%. Priznat je i trošak sudske pristojbe na tužbu

u iznosu od 57,25 EUR, trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 188,05 EUR te trošak uplate predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu od 265,45 EUR. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud je temeljem odredbe članka 151. stavka 3. ZPP dosudio i zatražene zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom II. izreke presude.

16.1. Tužitelju nije priznat trošak sastavljanja 5. ožujka 2025. jer u tom podnesku ponavlja svoje navode iz podneska od 12. prosinca 2024. pa se stoga ne radi o trošku koji je potreban za vođenje postupka. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom III. izreke presude.

U Zagrebu, 30. srpnja 2026.

Sutkinja

Vedrana Kufrin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po punomoćnici, uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 188,05 EUR
2. tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088b-66e2e**

Kontrolni broj: **01ab1-edc82-18d0a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.